

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 2. behandling af lovforslag nr. L 152:

Forslag til lov om ændring af lov om social pension, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og lov om social service. (Højere supplerende pensionsydelse, udvidelse af personkredsen for invaliditetsydelse og afskaffelse af servicebetaling for ophold i botilbud m.v.).

Af velfærdsministeren (Karen Jespersen).
(Fremsættelse 28.03.2008. 1. behandling 17.04.2008. Betænkning 15.05.2008).

Kl. 13:04

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:05

Afstemning

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af udvalget?

Da det ikke er tilfældet, er ændringsforslag nr. 1 vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 2. behandling af lovforslag nr. L 153:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Lejerrettigheder til visse beboere i botilbud efter serviceloven).

Af velfærdsministeren (Karen Jespersen).
(Fremsættelse 28.03.2008. 1. behandling 17.04.2008. Betænkning 15.05.2008).

Kl. 13:05

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse herimod, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

15) 2. behandling af lovforslag nr. L 176:

Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. (Forlængelse af forsøgsordningen med salg af almene familieboliger).

Af velfærdsministeren (Karen Jespersen).
(Fremsættelse 01.04.2008. 1. behandling 24.04.2008. Betænkning 20.05.2008).

Kl. 13:06

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig? Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 13:06

(Ordfører)

Sophie Hæstorp Andersen (S):

For Socialdemokraterne er det meget vigtigt, at de almene familieboliger kan tiltrække mennesker fra alle samfundslag og i alle indkomstgrupper, og derfor skal vi hele tiden diskutere, hvordan lejerne kan få flere rettigheder og bedre indflydelse på deres bolig. Omvendt kan det så heller ikke nytte, at man sælger ud af billige boliger i områder, så længe det er umuligt at bygge flere almene familieboliger i størstedelen af landet, som folk har råd til at betale til.

I de sidste par måneder har vi konstateret, at der må være et meget stærkt ønske fra regeringens side om at ødelægge de almene boligområder. Selv om regeringen siden august 2007 har ligget inde med en evalueringsrapport, der viser, at netop forsøg med almene boliger har været en fiasko, har man tilbageholdt den rapport, så den ikke kunne debatteres i Folketinget eller ude i offentligheden, og man har ikke villet deltage i en debat om det her. Tværtimod forlænger man nu den her forsøgslov med yderligere 1½ år

– fuldstændig ukritisk og fuldstændig uden at tage stilling til de forslag, der er i den pågældende evalueringsrapport.

Rapporten er ellers meget spændende læsning, og den peger bl.a. på, at regeringens forsøg kun har vakt interesse blandt initiativrige lejere i alment boligbyggeri, der fortrinsvis har bestået af rækkehus og dobbelthuse. Formålet med loven var netop, at den skulle modvirke ghettoisering af boligområder, og at den netop skulle skaffe ressourcestærke familier til udsatte boligområder. Men det er ikke blevet til noget. Man kan sige, at man ikke behøver at forlænge forsøgsloven for at blive bedre til at gøre det om, man kan nøjes med at kigge på den permanente ordning, der findes på området.

Derudover viser rapporten også, at de fleste kommuner og boligselskaber generelt er ret skeptiske over for at sælge ud af deres boliger, fordi de frygter, at de ikke længere vil have kontrol med den boligpolitik, der føres i området. De frygter, at de her boliger primært vil blive beboet af folk, der ikke har råd til andet, og de frygter, at det vil blive fuldstændig umuligt at styre tilgangen af nye ejere i de her områder.

Derfor er det selvfølgelig stærkt kritisabelt, at regeringen nu forlænger den her forsøgslov med 1½ år. Vi har ikke fået svar på, hvad formålet skulle være med det, ud over at den indtil videre har været en bragende fiasko, og vi har altså heller ikke fået noget andet billede af det, end at regeringen står med et meget stærkt ønske om at ødelægge den almene sektor, sælge ud af boliger, hvor der er ressourcestærke beboere, sælge ud af de boliger, hvor folk rent faktisk ønsker at bo til leje, og lade de boligområder, hvor der er store problemer, sejle deres egen sø. De kan ikke få adgang til renovering, fordi Landsbyggefonden er tømt, og de kan ikke få adgang til boligsociale tiltag. Der er en lang række ting, som man i dag ikke kan i boligområder, som er ved udvikle sig til ghettoer. Til gengæld sælger man nu ud af de områder, hvor der er ressourcestærke beboere. Det er efter vores mening en skandale, og derfor kan vi selvfølgelig ikke støtte det her lovforslag.

Kl. 13:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Ønsker flere at udtale sig? Hr. Bjarne Laustsen.

(Privatist)

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kan jo ikke forstå, at velfærdsministeren ikke kommer op og svarer på de spørgsmål, som fru Sophie Hæstorp Andersen stiller heroppefra. Det er jo rigtigt, at vi har stillet nogle spørgsmål, men ikke fået svar på særlig mange af dem. Vi har haft et samråd, og jeg vil sige, at ministeren var ved at kloge sig på salg af almene boliger.

Grunden til, at jeg bruger den formulering, er jo, at vi har lyttet til det åbne samråd på cd, og jeg vil gerne have lov til at nævne en enkelt linje derfra. Under bemærkninger under samrådet anførte ministeren, at en hel del havde set anderledes ud, hvis ikke man havde solgt ejendommene i Københavns Kommune. Det var selvfølgelig de her to ejendomme, som ministeren sigtede på.

Så spørger vi helt præcist om, hvad forskellen er på, at Københavns Kommune sælger nogle almene boliger til deres lejere – det var i princippet det, der skete – og så den lov, som ministeren gerne vil gennemføre her, hvor man laver en forsøgsordning. Det blev på samrådet oplyst, at der til dato er solgt ni boliger, og ingen har fået skøde på ejendommen. Hvorfor er det en fiasko, når Københavns Kommune sælger dem, mens det er en succes, når ministeren og regeringens flertal vil give boligselskaberne mulighed for at sælge boligerne? Hvorfor er der den forskel? Vi mangler altså simpelt hen et svar på, hvordan det kan være. Konsekvensen er sådan set den samme.

Nu har vi spurgt yderligere i spørgsmål 2 om, hvordan det her kan være, og så siger ministeren, at det jo er klart, at udbuddet ændrer sig. Hvis man sælger nogle af de almene boliger, kommer der til at mangle nogle. Det er også rigtigt, men så må man sørge for at bygge nogle. Det er lige præcis årsagen til, at Boligselskaberne Landsforening, kommunerne og andre er imod det her projekt, fordi der ikke er sikkerhed for, at der, når man sælger nogle boliger, bliver bygget et tilsvarende antal nye, og derfor er der ikke nogen, der er interesseret i det her. Dem, der har de velbeliggende almene boliger, et rækkehus eller andet, på en god grund, har til gengæld en meget lav husleje, så de er slet ikke interesseret i at købe. Det er også sådan i Danmark, at folk skal have lov til at vælge den boligtype, som de helst vil have.

Det, der er problemet her og i en række andre sammenhænge, er, at regeringen har ødelagt andelsboligmarkedet ved at tillade, at man kan op-

tage lån i sin andelsbolig til noget, der ikke har noget som helst med boligen at gøre. Det har presset priserne i vejret på andelsboligerne. Og der er forskellige andre ting, der har gjort, at det er blevet meget dyrt at gå ud og erhverve sig en andelsbolig.

Men der er ikke noget som helst, heller ikke i det svar, der giver dækning for ministerens bemærkninger under samrådet om, at meget ville have set anderledes ud, hvis ikke man havde solgt de ejendomme. Det må vi have et svar på i dag.

Jeg er spændt på, om ministeren rækker fingeren i vejret og siger det her. Hvis ikke det er tilfældet, vil jeg selvfølgelig bede om, at vi får den her sag tilbage i udvalget igen med henblik på at få et samråd med ministeren. For det er jo fuldstændig essentielt det her, nemlig at når boligforeninger har nogle boliger, som de gerne vil leje ud til deres beboere og til en overkommelig pris, er det jo ganske uhensigtsmæssigt, at vi har et snævert flertal herinde, der siger, at boligerne for enhver pris skal sælges. Nu har vi haft en forsøgsordning, og den er en dundrende fiasko! Af alle de ideologiske projekter, denne regering har trukket frem, er det den største fiasko af dem alle sammen, og alligevel har man intet lært og heller ikke lyttet, og derfor vil man fortsætte det her arrangement. Derfor må vi have sagen tilbage i udvalget, hvis ikke ministeren i dag vil svare på, hvad forskellen er på, at Københavns Kommune sælger boliger og regeringen sælger boliger. Det var et interessant spørgsmål at få svar på.

Jeg håber, vi kan få svar i dag, så vi kan undgå at skulle have sagen tilbage i udvalget, men ellers vil det være konsekvensen.

Kl. 13:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ja tak. Så er det hr. Frank Aaen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 13:14

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Sagen her understreger jo kun regeringens ideologiske målsætning. Hvis det drejer sig om mu-

ligvis at skulle privatisere nogle boliger, vil man meget gerne det, hvis det drejer sig om, at en kommune ønsker at bygge billige boliger, så folk kan have råd til at bo i f.eks. København eller Århus, siger man nej til det. Det er jo ideologi, der er til at forstå, og derfor synes jeg også, det er forkert, at ministeren ikke går op og deltager i debatten og svarer på de spørgsmål, der er stillet.

Jeg har et spørgsmål mere, som ministeren måske kan finde anledning til at svare på. Når nu man sætter sådan et projekt her i gang, der går ud på, at man igen ude i kommunerne og ude i boligselskaberne skal arbejde for eventuelt at give mulighed for salg af boliger, koster det jo penge både for kommunen, der laver sagsbehandling, og for boligselskabet, der skal lave sagsbehandling og måske gennemføre en afstemning, måske gennemføre en større proces for at undersøge mulighederne for salg. Det håber jeg ikke nogen gør, men skulle nogen finde på det, koster det jo penge. Når ministeren i sit forslag skriver, at de administrative og økonomiske konsekvenser for kommuner, regioner og erhvervsliv, herunder boligselskaber, er nul, er det så, fordi ministeren mener, at det her forslag er lige så dødfødt som det, vi har i øjeblikket, nemlig at der ikke kommer noget ud af det? Eller er det bare, fordi man ikke har informeret Folketinget ordentligt om konsekvenserne af det forslag, man kommer med?

Kl. 13:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ja tak. Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Der er stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling, og hvis ingen gør indsigelse herimod, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

16) Forespørgsel nr. F 27:

Forespørgsel til klima- og energiministeren:

Vil ministeren redegøre for Danmarks strategi for de globale klimaforhandlinger, herunder for, hvordan man forestiller sig at målet om at holde de globale temperaturstigninger under 2 grader celsius vil blive nået, samt hvilke justeringer af aftalerne under Kyoto-protokollen regeringen vil arbejde for?

Af Anne Grete Holmsgaard (SF), Lars Christian Lilleholt (V), Mette Gjerskov (S), Morten Messerschmidt (DF), Per Ørum Jørgensen (KF), Johs. Poulsen (RV) og Per Clausen (EL).

(Anmeldelse 11.04.2008. Fremme 16.04.2008).

Kl. 13:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Det er først ordføreren for forespørgerne for en begrundelse, fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 13:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren for forespørgerne. Så er det klima- og energiministeren for besvarelse.

Kl. 13:18

Besvarelse

Klima- og energiministeren (Connie Hedegaard):

Tak for det. Jeg er jo fuldstændig enig med ordføreren for forespørgerne i analysen, både med hensyn til referencen til det seneste fra Sternrapporten og til den generelle forståelse af situationens alvor. Derfor har regeringen jo også påtaget sig at stå i spidsen for det internationale arbejde, der skal til, for at vi kan gøre os håb om at få en ambitiøs, global klimaaftale.

Kl. 13:16

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Anne Grete Holmsgaard (SF):

For en lille måneds tid siden offentliggjorde den kendte økonom Nicholas Stern endnu en klimarapport. Ved offentliggørelsen gjorde Stern opmærksom på, at vi groft undervurderer omfanget af skader og risici forbundet med klimaforandringer, og endvidere at alle led i kæden i gennemsnit er værre, end vi troede for nogle år siden. Det globale udslip af drivhusgasser ligger i dag 10 pct. over det niveau, det lå på i 1990, og stigningsstakten er stejlere, end den var i 1980'erne. Vi er altså desværre ikke godt på vej til at bringe det ukontrollerede eksperiment, vi er i gang med, under kontrol; vi gør det faktisk større hver eneste dag. Situationen er alvorlig. Hvis vi derfor skal gøre os forhåbninger om at holde den gennemsnitlige globale opvarmning på under 2 grader i dette århundrede, skal der handles både hurtigt og tilstrækkeligt ambitiøst.

FN's klimapanel har gjort det klart, at det niveau, vi i den rige verden skal reducere med, for at vi har en chance for at holde os under en opvarmning på 2 grader, er mellem 25 pct. og 40 pct., og det er altså vores egne reduktioner. Det stiller samtidig krav i hvert fald til de store ulande om, at de samtidig skal reducere. Det er derfor ikke muligt at tro, at bare vi har det her mål, og vi så køber os til det hos de andre, så når vi det nok. Det går ikke.

Derfor er jeg også meget glad for, at det er et enigt Folketing, der har bedt om at få anledning til at drøfte forhandlingsstrategien her i dag. Jeg synes, at det lover godt for det næste halvandet års arbejde, for det er nemlig ikke bare nogle enkelte personer, nogle enkelte dele eller nogle enkelte niveauer af det danske samfund, der skal tage del i det arbejde, det er alle dele af det danske samfund og dermed ikke bare f.eks. en regering. Det er i høj grad et område, hvor vi har brug for Folketingets hjælp, så jeg er glad for, at vi ser det her som en fælles udfordring og en fælles opgave.

Der er jo ingen tvivl om, at målet helt overordnet er, at der skal indgås en global aftale, som omfatter alle verdens lande og med en så bred og ambitiøs deltagelse i reduktionsindsatsen som overhovedet muligt. Det er også vigtigt for den danske regering, at der bliver tale om en aftale, der lever op til anbefalingerne fra FN's klimapanel. Hvorfor? Fordi vi også er under et tidspres her. Det er ikke ligegyldigt, hvornår verden når at reducere med hvor meget – vi er nødt til at sætte os nogle ambitiøse mål, der be-